



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Quartus. De Judicio particulari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

DIES QUARTUS

De Judicio Particulari

MEDITATIO QUARTA

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, anima devota, cogitationem mortis esse cogitationem particulariam respectu illius, quod tuo hoc corpore, animam expectat, Deo sistetur, particulare suum judicium tura. Considera, hoc ipsum particulare iudicium eo instanti futurum, eoque momento, quo anima è corpore migrabit. mentum, à quo pendet aeternitas. mentum horrendum, terribile, dum! ab hoc momento animæ pendet aeternitas. O cælum aeternum! O aeternum! O momentum! quo aegreditur aeternitatem. O momentum

AFFECTUS.

Ergo O anima mea! à tuo iudicari debebis, & tamen tamen cum curas? vita tua è momento compacta; in uno momento debes uno ad tribunal sisti, & iudicari, quodnam ultimum vitæ tuæ momentum

futurum, & tamen tam negligenter vivis?
Ah miserabilem me! quæ tam exiguam ra-
tionem de vitæ meæ momentis inivi, & ta-
men ab unico momento omne bonum meum
dependet. O momentum! O momentum!
quàm semper præ oculis es habendum! Ah!
Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo
omnia momenta vitæ meæ, ut in quovis mo-
mento ritè disposita coram te fiducialiter
comparere possim.

Fructus & proposita.

A Nima devota, omni momento lucrari
potes cælum, & infernum. Est igitur,
cur omnia momenta magni æsti-
mes. Discute interiora tua, & considera,
quàm parum hæc momenta æstimaveris, dum
singulis vitæ momentis tam fuisti incuria,
deses, & tepida, quasi non haberes, unde
Deo Judici rationem redderes, aut tandem
quodam momento ad iudicium vocanda ef-
fes. Emendabis igitur vitam tuam, & cum
in uno momento sis moritura, in uno ad ju-
dicium vocanda, atque id ipsum momentum
penitus ignores, statue de omnibus momen-
tis calculos subducere, & per omnia momen-
ta vitam tuam benè instituire. Cum repi-
dam te, & à mundo tentatam adverteris,
momentum hoc in memoriam revoca, & co-
gita,

gita, fortè hoc ipsum, quo tentaris, et
te pescis, ultimum esse, & hinc bene tra-
gendum, ne indisposita, culpabilis, & con-
tis vacua appareas.

PUNCTUM SECUNDUM

Considera, Anima devota, omnia
rum, ubi ubi commorata fueris
tibi in locum judicij, quia in omni
co mori potes, nec judicium hoc parti-
certo quodam loco est constrictum
terminatum, sed ille erit locus judicij
fuerit obitus tui; ubi mors filum vitæ
ciderit, ibi erit & tribunal tuum, sive
mari, sive in terra, sive in præruptis
tibus, sive in profundis vallibus, sive
biculo, sive in platea, sive in lectulo
denique in quavis obvia via. Nec ju-
le circumveniri, aut decipi poterit, si
te invenerit, talem te judicabit, & qui
judicaverit, talis æternùm permanebis.
lus hic appellationi erit locus, cum
absolutissimus rerum omnium Dominus
taque ejus jurisdictio & auctoritas
majorem non agnoscat, nec legibus
alijs adstringi possit.

* * *

*

AFFECTUS.

AH! iuste Judex, ausim te nunc compellere Dominum meum & Deum amantissimum. Scio quidem, & dolens fateor, sceleratam vitam me hactenus vixisse, scio, tam tui immemorem fuisse, ac si non omnia opera mea severâ tuâ lance esset trutinaturus. Perversis meis moribus fallibilem te & excæcandum judicem fabricare mihi volebam, sed, O me ipsam fallacissimam, deceptam & excæcatam! Video nunc & agnosco, quàm omnividens oculus tuus tenuissima quæque acutissimè rimetur & clarissimè intueatur. Miseram! quæ unquam in hoc Mundo securam me credidi, tamen ubique, & omni tempore, severissimo tuo judicio fuerim supposita. Ah! anima mea, formida & contremisce omnimomento, & in omni loco, quia semper promptus adstat severus Judex, ut judicet te.

Fructus & proposita.

Satis, ni fallor, advertis Anima devota, quàm desipias, dum male vivis, si enim ante legitimum suum judicem constitutus, secluso omni respectu & timore, nihilominus perversè quis ageret, an non nimium audax & temerarius foret? Judex tuus severissimus

H 3

verissi-

verissimus semper, & ubique tibi adfuerit. Omnisque locus futuri tui iudicij sedes est. Testis, si ergò malè vixeris, nec de infortunata optima vita fueris sollicita, nunquid nimium audax, & temeraria proclamabis? Nullus sanè vel minimam securitatem unquam promittet, nec erit, qui velle præfagiat, se, hoc ipso momento, non in iudicium avocandum. Quid ergò cogitas? Anima devota? Hanc ipsam incertitatem, quanto intimius vales, cordi tuo imprimere cogita, iudicium tuum particulare certurum, ubi autem, quo tempore, velle penitus incertum esse, ut ad eò, si saltem volueris, omnimodis incumbat, hoc momento vitam & mores immutare, velle pro præteritis plangere & ingemiscere, efficaciter proposito, viam perfectionis simpliciter decurrendi.

PUNCTUM TERTIUM

CONsidera, Anima devota, quem locum dum ipso obitu tuo instanti præsentanda, à quo de omnibus tuis actibus & operibus, de omnibus peccatis gravibus, seu levibus fuerint, de omnibus actionibus, non solùm magnam Dei clementiam includentibus, sed & de otiosis strictè dicaris. Credas, Deum omnes horum

minuta vitæ tuæ annotâsse, omnesque gressus tuos distinctè dinumerasse. *Nonne ipse Job. 31. considerat vias meas, exclamabat Job iudicio v. 4. huic intentus, & cunctos gressus meos dinumerat? si ambulavi in vanitate, & festinavi in dolo pes meus.* O quàm magna tum erit miseria animæ! Si ante se viderit Judicem iustum & rigorosum, Judicem omnia perfectissimè cognoscentem, Judicem, cuius sapientiæ nihil est occultum, Judicem, qui nec circumveniri, nec decipi potest. Quàm magnus erit ejus terror! cognoscet, omnes hujus vitæ desolationes non esse nisi consolationes respectu calamitatis, quàm tunc experietur. Pauper & inops peccatrix anima videbit vitam suam pessimè traductam annos in vitijs consumatos, seipsam propinquum infernalium flammarum pabulum. Ah! quantis angustijs infelix torquebitur, cùm viderit iustum & inflexibilem Judicem, Judicem, qui nihil intueatur, nihil æstimet, nisi virtutes, quibus tamen illa careat.

AFFECTUS.

Quæ in hac tanta, tamque justij iudicij consideratione tibi mens, quæ cogitatio, Anima mea? vix obiter virtuti invigilas, & pleno cursu vitia sectaris; culpæ tuæ sunt infinitæ, bona opera, vel nulla,

la, vel exigua, gratiæ à Deo concessæ sunt
 numeræ, ingratitude tua immensa, &
 multiplicabilis. Hæccinè reddidisti Deo
 tuo anima stulta & insipiens? an iste
 spirationum, ab amantissimo tuo Jesu
 missarum, est effectus? Hæcnè seria
 emendatio, ad quam tantoperè invitatus
 In quemnam miseriarum abyssum demersus
 sunt optimæ occasiones ad benè agendum
 concessæ? Istenè vocationis tuæ terminus
 Hæccinè pro tantis, tam immensis, &
 meritis bonis est retributio? O miseram
 ingritudinem nullis lachrymis satisfacere
 dam! Quid facies in die illo tremendo
 quando cœli, id est, nobilissimæ tuæ potestatis
 movendi sunt à terreno corpusculi tui
 lo? Revertere, revertere peccatrix
festina tempus, & memento finis vitæ tuæ
 memento extremi tui iudicij, muta cogitationes
 & cogitationes tuas transitorijs voluptatibus
 nimium quantum immerfas, abhorre
 execrare peccatum omnis mali fontem
 originem, metue in hac vita, ne habeas
 formides coram Iudice illo tam tremendo
 & rigoroso, ingemina affectus, & clamor
 ad Deum tuum, clama & invoca: *Non
 in iudicium cum servo tuo Domine,
 non justificabitur in conspectu tuo
 omnis vivens.*

Eccles.

36. v.

10.

Fructus & proposita.

Quo securior, magisque consolata formidabilem illum diem opperiaris, stude in hac vita justo semper amore constringi. Timor hic offendendi Deum, consolatio est, particularis iudicij terrorem & amaritudinem summoperè indulcorans. O quam insipienter agunt, qui timorem istum in annos seros reijciunt! Noli differre, Anima devota, ne forte morte præoccupatâ subito ad strictissimum examen avoceris, ibique minùs habens inventa plectaris pœnitentiâ æternum duraturâ. Si salvari cupis, si suffragia expetis, Christianas virtutes amplectere. Hæ, anima devota, hæ erunt patronus, hæ via, hæ clavis ad vitam æternam, sine his actum agis, quidquid agis. Hoc igitur statim momento excita ingentem de peccatis dolorem, cogita de comparandis virtutibus, examina omnes cogitationes, omnes motus, omnia verba & nutus, propone adhuc in vivis severam subire pœnitentiam, ne Judex habeat, quod in tremendo illo die castiget. Ne tamen credas, hoc ipsum propositum efficax futurum, si divinam opem non imploraveris, quâ succurrente mentis oculi operiantur, quibus penitiùs intropicias, quàm sit terribile, ante severum tribunal sisti debere. Memorare diem hunc,

H 5

Anima

Anima devota, memorique mente sapientia volue, & cordatè tibi promitto, sed hanc memoriam adeò tibi profuturam toto nisu sis allaboratura, quatenus perfunditùs eradicatis virtutes implantentur. Judicem adventurum suavi suo odore volum reddituræ.

DIES QUINTUS.

MEDITATIONES

Pro via illuminativa.

Anima devota, in via purgativa nihil progressa, ejurato per penitentiam peccato, & omnibus execratis, quæ sunt offensa Dei, unacum omnibus occasionibus ad eundem offendendum inducere valentibus, aliam viam persequatur, quâ mediante ad perfectionem quam suspirat, devenire possit, & hæc est illuminativa.

Via hæc incessu non est tam difficilis quàm erat purgativa, quia anima, gravitate culparum liberata, melius est disposita, & consequenter faciliùs per se movet, velociùsque ad montem perfectionis ac vitæ sanctimoniam progreditur. Illam tamen negare, quin & hæc suas dicitur.